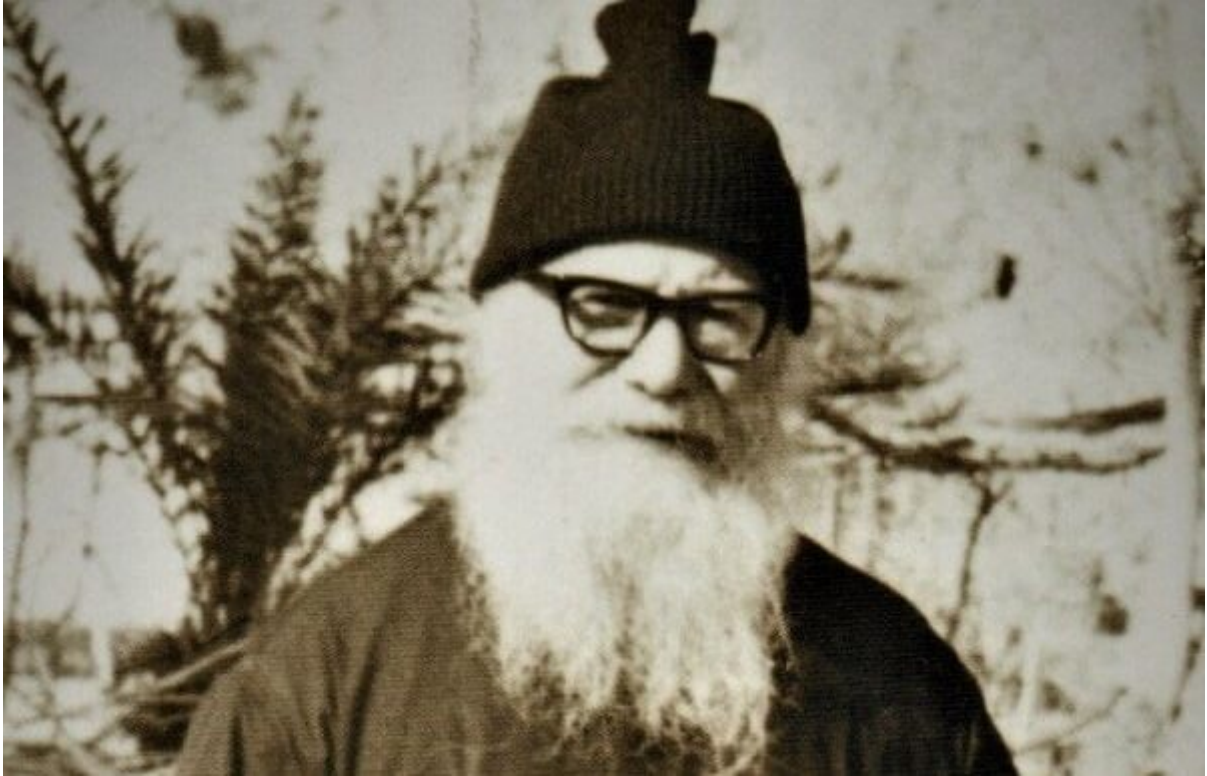

Άγιος Πορφύριος - Η ανυπακοή από ζήλο και ο πόνος!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Ήθελε πολύ τη σωματική άσκηση για τα πνευματικά του παιδιά ο Γέροντας. Όμως μερικούς εγωιστές πάσχιζε να τους μάθει και την υπακοή.

Κάποια μέρα ήμασταν εκεί στην Μαλακάσα πολλοί άνθρωποι και περιμέναμε να τον δούμε έξω από την φτωχική καλύβα που πρωτοέμεινε όταν πήγε εκεί.

Παρατηρούσα ότι οι περισσότεροι ήσαν νέοι άνθρωποι και πολλοί άνδρες. Το μοναστήρι είχε αρχίσει να κτίζεται αλλά μόλις που είχαν γίνει τα θεμέλια και είχαν πέσει κάποιες τσιμεντένιες κολώνες και πλάκες.

Ανάμεσα στο γιαπί και στην καλύβα του Γέροντα υπήρχε ένας μεγάλος σωρός από τούβλα. Κάποια στιγμή βγήκε ο Γέροντας και λέει:

«Όλοι εσείς θα πάρετε ο καθένας από 7 (ίσως δεν θυμάμαι καλά τον αριθμό) τούβλα και θα τα μεταφέρετε πάνω στην πλάκα του Α' ορόφου».

Εκείνη την στιγμή, δεν ξέρω πως βρέθηκα δίπλα στον Γέροντα.

Στράφηκε σε μένα και μου είπε: «Εσύ όχι, δεν θα μεταφέρεις» και απομακρύνθηκε.

Όλος ο κόσμος που ήταν εκεί, μικροί και μεγάλοι, νέοι και πιο ηλικιωμένοι, άνδρες και γυναίκες, μορφωμένοι και αγράμματοι, όλοι έσπευσαν να εκτελέσουν την εντολή του Γέροντα με χαρά.

Λυπήθηκα. Τόσο άχρηστη να είμαι εγώ; Να μη λάβω μέρος στο «πανηγύρι»;

Καλά Γέροντα, ξέρω ένεργείς με διάκριση. Αλλά καλά, δεν μπορώ 7, όμως ούτε 3 τούβλα να μεταφέρω; Κάνω τόση λάντζα σπίτι μου. Όχι, θα πάρω κι' εγώ 3 τούβλα.

Τα πήρα, «Ω, Θεέ μου, πόσο είναι βαριά, ασήκωτα!».

Με έπιασε ξαφνικά καθώς τα πήγαινα, ένας δυνατός πόνος δεξιά, κάπου στο συκώτι ή χολή δεν ξέρω ακριβώς.

Τι να κάμω τώρα; Να τα αφήσω στη μ'ςση του δρόμου; Δεν ήθελα μη και χαθούν. Θα ήταν αταξία.

Αγκομαχώντας έφθασα στην τσιμεντένια πλάκα του Α' ορόφου. Ο πόνος μου όλο και δυνάμωνε, τα τούβλα όλο και βαραίνανε.

Μόλις τα ακούμπησα κάτω και είπα «Δόξα τω Θεώ» ο Γέροντας βρέθηκε πάλι δίπλα μου.

«Είδες» μου λέει «είσαι ανυπάκουη, δεν υπακούς και τώρα πονάς... Τώρα όμως φεύγω γιατί έρχεται κόσμος και θα πουν ότι μιλάω μαζί σου, ενώ έχουν άλλοι σειρά».

Πράγματι έφθασαν αμέσως πολλοί άνθρωποι κοντά και ο Γέροντας έφυγε για να δει έναν-έναν χωριστά.

Ο πόνος αμέσως μου πέρασε χωρίς να καταλάβω πώς ήλθε και πώς έφυγε.

Απόσπασμα από το βιβλίο, «Θαυμαστά γεγονότα και συμβουλές του Γέροντος Πορφυρίου», των εκδόσεων η Μεταμόρφωσις του Σωτήρος, Μήλεσι.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)